

Nf. 23.

42

SIGISMVNDI IACOBI BAVMGARTEN

I N D E X

TAM

DISPVATIONVM SVB PRAESIDIO SVO
ADHVC HABITARVM

QUAM

ARGVMENTORVM QVAE OPPORTVNE

DISPVTARI POSSE VIDENTVR.

HALAE MAGDEBVRGICAE

at.

SVMTIBVS IO. ANDR. BAVERI MDCCLXXXII.

REGISVMNDI IACOBI BAVMGARTEN

I N D E X

TAL

DISPUTATIONVM SVB PRÆSIDIO SVO
ADHVC HABITARVM

QUAM

ALBERTVS TORVM CIVIS OPIORVM

DISPUTAVIT

IN ACADEMIA

SAVITIVÆ IO. ANDR. JAVMELI MDCCLXXII

Vamuis probe intelligam neque commentario aut honore praefando admodum indigere vtrumque indicem, quem hic exhibeo, neque pudoris mei esse rerum mearum scriptorem agere: plurimi tamen mea referre existimo rationes consilij huius reddi approbarique illis, qui haec legere non grauabuntur, ne otio indulgisse aut ostentationi dedisse videar, quod temporis parcendo et excusationi parandae destinatur.

Priorem catalogum disputationum sub moderamine meo habitaram edendum esse putavi his potissimum rationibus tribus motus, vt *primum* frequentissimis rogationibus satisfaceret, *deinde* aequum de illis laboribus iudicium constaret, et difficultas *denique* apparetur curandi harum dissertationum collectionem a nonnullis desideratam.

Accidit enim vt, rogatum auditorum quam exterorum, qui meis sua studia subleuari posse putarunt, saepius iam irerauerim disputationum consignationem non sine temporis dispendio. Quo labore supersedere in posterum poterò, atque dissertationum colligendarum cupidis simul consulere, edito hoc indice additae mentione officinarum, ex quibus singulae prodierunt, vt et electio et ipsa conquisitio facilius euaderet.

Neque desuerunt, qui vel maiores vel minores fuisse partes meas in conscribendis his dissertationibus opinati, quam firerunt vere, perperam de illis pronuntiarunt. Quorum errorum haud facile dixerim vter magis mihi displiceat, atque in mense an laborationum auctores iniquior sit.

Vni convellendo sufficet ipse hic catalogus. Nemini enim, qui dissertationum numerum cum tempore meo occupationibusque contenderit, obscurum aut dubium erit, etiam si a descriptionis indole et varietate meique testimonii auctoritate discesserit, neque vniuersas scribi neque singulis retractandis eandem operam impendi potuisse ab homine scholarum frequentia obruto, libris nonnullis tam scribendis suis quam edendis, commendandis perficiendisque alienis addicto, neque aditus difficilis, et a litterarum commercio non plane libero. Quare si vel maxime voluisssem, obfisset multitudo laborum in vnum subinde tempus incurrentium scriptioni a me solo curandae. Sed ut, quod res est, fatear, defuit ipsa voluntas, non temere aut negotiorum fuga et fastidio, sed consilio et studio. Subductis enim rationibus omnibus et propria experientia cognoui non solum sine detrimento doctrinarum tractandarum fieri posse, verum etiam e re auditorum atque adeo vilitatis publicae esse, ut iuuenes prouectiores sub doctoris moderamine illum tractare et vertere discant, meditationis subactionis tirocinia ponant, et progressus in academiis factos suis approbent, idemque stadium recens ingressis exemplo profint. Nolui igitur cuiquam proficuae huius exercitationis cupido deesse, neque difficultate operis ferendae quorundam elaborationibus, quae propriae descriptionis molestiam, si non superauit, certe aequauit, ab illo consilio detereri me passus sum.

Alteram opinionem, qua ab his disputationibus, plerisque saltem penitus excludor, aequissime ferrem, si in rem auctorum et librariorum cederet, neque id ageretur hac obreftatione ut tam existimationi earundem aliquid detraharatur, quam iustae mihi dematur aut imminuatur excusationis materia apud eos, qui maiorem a me requirunt accelerationem librorum vel affectorum vel promissorum. Vtrique obuiam ibitur hoc indice, quo non solum publice testatum facio nullas harum dissertationum me fastidire, neque praesidii earundem et solemnisi tutelae poenitere, omnesque, licet admodum diuerso proprietatis et possessionis gradu, meas habere, verum etiam facile constabit apud aequos arbitros, idem inprimis expertos, potuisse omnino his disputationibus reliqua negotia hominis vel laboriosissimi satis tardari nec leuiter impediri.

Euidentiis haec apparebunt, si constitutis earundem ordinibus sigillatim explicuero, quam in illis partem habuerim. Nam praec-

praeter publicum moderamen conflictus academici litterasque ad singularum defensores datas, operae meae quod reliquum est in quatuor genera abit, eo ordine commemoranda, quem disputationum ad singula referendarum minor maiorue numerus constituit.

Primam classem efficit vna dissertatio, quae indicis *decima quinta* est, cuius scribendae ne consilium quidem ad me pertinet, sed elaboratio omnis clarissimo auctori deberur, qui post sanctiora studia in aliis academiis tractata documentum eruditionis theologicae editurus iam confectam dissertationem mihi tradidit, quam perlectam moderamine solemnium non indignam iudicavi, licet in nonnullis ab eius sententiis discedam, quod in epistola adiecta significavi.

Alteram classis absolvitur duabus disputationibus, quae in indice locum *tertium* et *quintum* occupant, ab auctoribus quidem elaboratae, sed a me ita retractatae ut ipsa scriptio mea evaserit.

Tertium ordinem constituunt quatuor loco X, XVII, XVIII et XXI indicis commemoratae, quas solus conscripsi.

Quarta classis reliquas omnes complectitur, in quibus conscribendis auctores, prout vel ipsorum voluntas vel operae ferendae necessitas requirere videbatur, consilio, libris, et lima mea usi sunt. Plerique doctrinas, quas in scholis meis pertractatas audierant, propria industria digesserunt et uberius explicatum inierunt. Aliis suam rerum scribendarum ordine dispositam vel a me conscriptam tradidi, vel ab ipsis confectam emendavi, ut stamina haberent rectae felicitis et facilius pertextendae. Nonnullorum praeterea scriptis accessiones subinde adieci vel in ipsis disputationibus, vel in epistolis. Reliquorum et stilum et limam sermonibus colloquiisque moderatus sum ut emendationes et supplementa propriis verbis scriberentur. Etiam si igitur a quorundam laboribus abruptis discessero, quibus post agitata uberius mecum consilia acceptamque materiam scribendi animus periit aut opinione celerius ex academia discedendum fuit, indubium esse arbitror in his solis, quae intra duo lustra prodierunt, disputationibus haud exiguum partem horarum bonarum et vigiliarum consumendum mihi fuisse.

Quod postremum supra commemoravi quorundam desiderium edendi disputationum mearum vno volumine comprehensarum collectionem plane conceder, opinor, lecto hoc indice. Neque enim satis cohaerent argumenta earundem, quorum ad plures

res doctrinae sanctioris partes pertinentium varietas maior est, quam ut commode coeant. Neque integrum mihi esse existimo quid non sine detrimento librariorum fieri posse prouideo, qui nonnullas dissertationes iam iterum tertiumque ediderunt. Neque argumenta, in quibus ipsemet elaborare exorsus sum, ad finem perducere adhucdum licuit, quorum tamen continuationem opportune meditor.

Haec praefatus censum ipsum agam disputationum ad temporis, quo singulae habitae sunt, ordinem dispositarum. Vbi ita se excipiunt.

I.

Explicatio loci difficilioris IOAN. X *com* XXXIII - XXXVIII et vindiciae diuinitatis CHRISTI ex eodem, auctore IOACH. FRIDER. HITZWEDEL *Potsdamensi m. aug.* clō lo cc xxxv. apud Io. *Christ. Hendel* plag. V.

II.

De precatione CHRISTI pro auertendo calice ad MATTH. XXVI. *com.* XXXVIII. auct. CHRISTIANO HENR. NEHRING *Morlensi Magdeb. m. septemb.* clō lo cc xxxv. apud eundem plag. III.

III.

De dictis scripturae sacrae probantibus, auctore MATTHIA DRUDE *Halberstadiensi m. nouembr.* clō lo cc xxxv. apud eundem plag. III.

III.

De CHRISTO a Iudaeis conspiciendo, quando dixerint; *celebretur ueniens in nomine domini*, ad MATTH. XXIII *com.* XXXVIII, auct. IO. CHRIST. GRÜNDLER *Hallensi m. febr.* clō lo cc xxxvi. typis Io. *Godfr. Meybi* plag. V.

V.

De gradibus peccatorum, auctore IO. ANDR. EILERS *Brandenburgensi m. sept.* clō lo cc xxxvi. ex officina *Salsfeldiana* plag. VI.

VI.

Observationes de concilio tridentino, quantum per illud melior deteriorque facta fuerit ecclesia romana, quantumque ex eo nostra ecclesia ceperit emolumenti, auct. GE. LUD. ROLOFF *Berolinute m. sept.* clō lo cc xxxvii. apud Io. *Henr. Grunert* plag. VIII.

VII.

De patrum primitiuae ecclesiae feliciori successu in profliganda gentium superstitione quam in confirmanda doctrina christiana, auct. IO. MELCH. GOEZE *Halberstadiensi m. aug.* clō lo cc xxxviii apud eundem plag. III.

VIII.

VIII.

De discrimine eius, quod naturale et morale dicitur in theologia, auct. GE. FRID. MEIER. *Ammendorffo Magdeburgico m. dec. clō Io cc xxxviii. ex officina Hendeliana plag. VIII.*

VIII.

De ἀναμάρτησι ab hominibus in hac vita non obtinenda, contra auctorem der unschuldigen Warheiten, auct. ERN. FRID. KESSELRING *Prusso m. ian. clō Io cc xxxviii. apud Io. Henr. Gruneri plag. V.*

X.

De scriptura sacra, respondente AUG. ADOLPH. FOSGRAFF *Hallensi m. april. clō Io cc xxxviii. impensis Io. Andr. Bauveri plag. V.*

XI.

Paedobaptismi demonstratio et vindiciae contra auctorem der unschuldigen Warheiten, auct. M. IO. FRID. KLEINSCHMIDT *Lippia Guestpbalo m. apr. clō Io cc xxxviii. apud Io. Henr. Gruneri plag. VII.*

XII.

De polygamia simultanea illegitima in primis etiam ex numero hominum utriusque sexus in tellure fere aequali, auct. BENI. CHRISTOPH. HERMANN *Grunebergensi Mesomarchico m. sept. clō Io cc xxxviii. prelo Io. Christ. Gruneri plag. V.*

XIII.

De gradibus bonorum operum et virtutis, auct. SAM. DAN. GRUZZMACHER *Glasfio Pomerano m. octobr. clō Io cc xxxviii. apud eundem plag. III.*

XIII.

De ἀναμάρτησι CHRISTI eiusdemque necessitate, auct. CAR. LUD. HOEVEL *Verebensi Mesomarchico, m. april. clō Io cc xxxix apud eundem plag. V.*

XV.

De peccato in spiritum sanctum ad ductum loci classici HEBR. VI. com. III. V. VI. auct. M. IO. SAM. HICHEL *Anbaldino m. aug. clō Io cc xxxix apud Io. Christ. Hilliger plag. VI.*

XVI.

De pietate ministri ecclesiae ab auditore caute examinanda, auct. GE. FRID. GERLING *Iuena Pomerano m. sept. clō Io cc xxxix. apud Io. Christ. Gruneri plag. III.*

XVII.

Examen miraculi legionis fulminatricis contra THOM. WOOLSTONUM

NUM diff. I. resp. MICH. NESTIO *Rugiano m. octobr. clō Io cc xxxx. sumti-*
bus Io. Andr. Bauer plag. III.

XVIII.

De infallibilitate pontificum romanorum *ἀποκαταστασις*, auct.
 GODFR. SCHÜZ *Ascanio Halberstadiensis m. octobr. clō Io cc xxxx. apud Io.*
Christ. Grunert pl. III.

XVIII.

Examinis mir. leg. fulmin. dissert. II, resp. IO. FRIDER. OPPERMANN
Suanebecca Halberstad. m. octobr. clō Io cc xxxx. impensis Io, Andr. Bauer
plag. III.

XX.

Vindiciae potiorum CHRISTI testimoniorum, quibus superiori-
 tatem patris affirmare videtur, contra Neoarrianos e inprimis THOM.
 CHUBBIUM, auct. IO. GEBL. PFEIL *Magdeburgensi, m. mai. clō Io cc xxxxi.*
aere Io, Henr. Grunert plag. VI.

XXI.

Examinis mir. leg. fulmin. diff. III, resp. ARETIN. ISRAEL. BANDE-
low Magdeburgensi m. aug. clō Io cc xxxxi. apud Io. Andr. Bauer plag. III.

XXII.

Examen sententiae veterum christianorum de militia, auct.
 IO. GOTTLIEB CALOV *Writzensi Mesomarchico m. octobr. clō Io cc xxxxi. ex*
officina Hilligeriana plag. III.

XXIII.

De imputatione peccati adamitici posteris facta, auct. STEPH.
 CHRISTOPH. LENTZE *Osterburgo Palaeomarch, m. ian. clō Io cc xxxxi. ibid.*
plag. XI.

XXIII.

Vindiciae textus graeci noui testamenti contra IO. HARDUINUM,
 auct. M. CHRIST. FRID. CURTIO *Retzouia Mesomarchico m. mart. clō Io cc*
xxxxi. ibid. plag. VI.

XXV.

De scientiae, fidei et experientiae discrimine et nexu in theolo-
 gia necessario, auct. IO. DAN. WIEGLEB *Hallensi, m. mai. clō Io cc xxxxi.*
apud Io, Christ. Grunert plag. V.

XXVI.

Vindiciae demonstrationum diuinitatis sacrae scripturae a fu-
 spicione circuli vitiosi, auct. GE. CHRIST. HAINE *Berolinatē m. iul. clō Io cc*
xxxxi. apud Io. Frid. Grunert plag. VIII.

XXVII.

XXVII.

Vindiciae poenarum aeternarum oppositae auctori epistola
rum sur la religion essentielle, auctore IO. GODFR. WEINSCHENK *Magdeb. m.*
aug. clō Io cc xxxxi. apud eundem plag. III.

Progressurus nunc ad alterum indicem argumentorum oppor-
 tune disputandorum tria habeo, de quibus lectores praemonendos
 esse existimo, vt neque consilium et scribendi et edendi illius catalogi,
 neque leges, quas in delectu argumentorum sectatus sum, neque or-
 dinem in eorundem recensione obseruatum ignorent.

Ordiam ab aperiendo consilio indicis huius conficiendi edendi-
 que, ne cuiquam vel fidem dare aut vadimonium constituere harum
 dissertationum omnium scribendarum aut procurandarum; vel no-
 uas et inauditas atque a nemine tractatas pronuntiare has doctrinas,
 in quibus saltem recondita multa et quod omnium adhuc intelligen-
 tiam effugerit polliceat; vel his limitibus meam meorumque in-
 dustriam circumscribere velle, alias vero doctrinas quasuis disputatu
 indignas his certe inferiores habere atque a cathedra mea arcere vi-
 deat. Primum, fateor, temere et imprudenter fieret, alterum arro-
 ganter et inuerecunde, tertium denique inconsulte et morose. Alia
 omnia volui hoc indice, quem confeci vt deliberationi et delectui infer-
 uiret eorum, qui animum publice disputandi significarunt atque de
 argumento tractando solliciti in consilium me vocarunt. Licet enim
 acciderit, vt nonnulli vel ipsimet argumenta excogitarent, vel a suis ac-
 ciperent mihi que facile probarent, plerique tamen rem omnem ad
 me detulerunt, quibus nunquam doctrinas disputandas imperaui
 aut persuasi sed plures proposui ex quibus seligerent, quae omnium
 maxime arrideret, atque animo, litteris, tempori, viribusque con-
 uenientissima videretur. Vnde euenit vt in chartam coniecerim ali-
 quot argumenta, quod non semper vaco ad huiusmodi deliberationes.
 Quas designationes auditoribus traditas toties iteraui prioribus vel
 non redditis, vel nonnunquam inter alias schedas chartasque coniectis
 atque quaerenti, vbi desiderabantur, subductis vt saepius me taedium
 laboris ceperit. Quare temporis lucrandi causa de catalogo typis
 exscribendo agitare coepi, cui opportuniorem locum inueniri non
 non putaui eo, quem hic occupabit.

Quas mihi praecipere leges in deligendis his argumentis eo
 redeunt, *primum* vt sine anxia sollicitudine, fastidio et supercilio colli-
 gerem quidquid doctrinarum vtilium scribenti in mentem veniret, aut
 memoriam pristinatorum consiliorum subiret; *deinde* vt vtilitatis publi-
 cae,

cae, otii mei, viriumque eorum, quibus hi labores destinantur, rationem haberem eaque potissimum proponerem argumenta, in quibus discutiendis aliquis operae pretium facere, litteris sanctioribus prodesse atque nonnulla, quae in scholis theologice vberius tractari et exhauriri non solent, afferre possit, ego vero vel recognitione doctrinarum mearum vel subsidiis aliis materiem meditandi scribendique sufficere; *praeterea* vt temporibus nostris accommodarem labores atque pleraque argumenta vel erroribus si non nouis, instauratis tamen, conuellendis, diffidiis componendis insultibusque periculosis varii generis hostium infringendis, ipsisque amicorum desiderijs nonnullorum tractationem rogantium designarentur; quod in illis etiam faciendum duxi, quae sine diserta mentione peculiaris et proximae destinationis commemorauit; et *tandem* vt ea praeterirem, quae monitore, apud meos saltem, non indigerent, vnde exegeticorum fere nullam mentionem feci, quum cuius interpretationum mearum auditori, quoties ipsi difficilius alicuius loci expedita explicatio arriserit, facilius esse possit argumenti destinatio, in aliis autem doctrinae sanctioris partibus res fecus se habere soleat.

Ordinis, quo argumenta haec disposita comparent, ratio significanda esse videtur, ne quis vel omnem abesse arbitretur cunctaque pro temere disiectis et effusis habeat, vel a sententia et intentione mea alium suspicetur et effingat ad praedictum dignitatis et praestantiae doctrinarum propositarum faciendum. In duas classes diuisi vniuersum hunc censum, vt illa argumenta agmen ducerent, quae certos scriptores habent quorum vel industriam stilumque iam exercent vel consilia et studia occupant, atque adeo nouis possessoribus non vacant, quorum quinque priora themata pertinent; reliqua multitudo ad disciplinarum sanctiorum, vnde desumpta sunt, varietatem distribuere. Quod eo simul proderit, vt ipsa quorundam argumentorum significatio rectius intelligatur. Primo igitur loco collocantur argumenta ad historiam sacram et antiquitates christianas referenda, haec excipiunt dogmatica, agmen vero claudunt moralia.

- I. de efficacia scripturae sacrae et naturali et supernaturali.
- II. de obligatione CHRISTI hominis ad leges tantum voluntaria.
- III. de gradibus vocationis diuinae bonitate DEI determinatis.

III.

- III.
extra ecclesiam non dari salutem.
- V.
de præstantia theologiae reuelatae prae naturali.
- VI.
chronologia vitae CHRISTI in terris actae.
- VII.
de vltima coena CHRISTI paschali.
- VIII.
de PAVLO gentium apostolo.
- VIII.
de arcis historiae christianae antiquissimae limitibus eorumque
caussis et vsu legitimo.
- X.
de ἀγραμμοσία primorum ciuitatis christianae doctorum, eius-
que limitibus, caussis, vsu et abusu.
- XI.
de cautionibus in statu ecclesiae apostolico et concipiendo et
instauratione necessariis.
- XII.
de circumspectione haeresiologica.
- XIII.
de electione clericorum per sortem.
- XIII.
de hominibus canonicis veteris ecclesiae.
- XV.
de fossoribus et parabolanis.
- XVI.
de baptismi apud veteres procrastinati caussis.
- XVII.
de mora saeculi, quam veteres christiani publice et conceptis
verbis DEVM precati sunt.
- XVIII.
de montanismo.
- XVIII.
de variis ecclesiis monophyitarum.
- XX.
historia trifagii.

- XXI.
 de acoemetis rei monasticae corruptoribus.
 XXII.
 de originibus coetuum ante reformationem per occidentem ab
 ecclesia romana separatorum ex oriente repetendis.
 XXIII.
 de causis criminationis eorundem manichaeismi.
 XXIII.
 de cautionibus in testium veritatis excitatione obseruandis.
 XXV.
 de detrimento rei christianae ex cruciatis expeditionibus.
 XXVI.
 de corruptione disciplinae ecclesiasticae per monachos.
 XXVII.
 de ecclesiae frarum bohemosum vicissitudinibus.
 XXVIII.
 vindiciae ecclesiae lutheranae a criminationibus P. Fabri con-
 tinuatoris hist. eccles. Fleurianae.
 XXVIII.
 de antitrinitariorum recentiorum originibus ex anabaptista-
 rum familia deriuandis.
 XXX.
 de potestate episcoporum per concilium tridentinum imminuta.
 XXXI.
 de valore symbolico illius concilii apud pontificios.
 XXXII.
 de ecclesia independentum seu congregationali.
 XXXIII.
 de Nonconformistis anglicanis.
 XXXIII.
 de Neoarrianis.
 XXXV.
 de methodistis.
 XXXV.
 historia canonisationis sanctorum.
 XXXVII.
 de indole originibus et vicissitudinibus libertatis ecclesiae galli-
 canae.
 XXXVIII.
 historia doctrinae de statu animarum separatorum.
 XXXVIII.

- XXXVIII.
 historia sententiarum de gradibus prohibitis.
 XXXIX.
 de propagatione muhammedanismi.
 XXXXI.
 de festis muhammedanorum. VII.
 XXXXII.
 historia deismi.
 XXXXIII.
 de discrimine reuelationis et inspirationis.
 XXXXIII.
 vindiciae inspirationis librorum diuinorum.
 XXXXV.
 de ordine librorum diuinitus scriptorum: recepto eiusque
 caussis commodis et incommodis.
 XXXXVI.
 de iactura autographorum scripturae sacrae non solum inno-
 xia verum etiam proficua rei sacrae.
 XXXXVII.
 de limitibus in concilianda rationi doctrina reuelata obseruandis.
 XXXXVIII.
 de demonstratione theologica.
 XXXXVIII.
 de technologia theologica.
 L.
 de laudabili et illaudabili ignorantia theologica.
 LI.
 de ratione captiuanda sub fidem, seu imperio fidei in rationem
 rationi conformi.
 LII.
 vindiciae theologiae acroamaticae suis limitibus circumscriptae.
 LIII.
 vindiciae iustitiae vindicatricis in deo.
 LIII.
 de gloria dei sine actionum ipsius omnium et creationis supremo.
 LV.
 de adoratione diuinarum personarum peculiari et spiritus
 sancti in primis.

vindiciae terminorum receptorum in doctrina de trinitate contra recentissimas obrectationes.

examen illustrationum mysterii trinitatis ex ratione desumptarum.

de impersonalitate humanae Christi naturae.

de imputatione peccatorum Christo facta legitime.

de theologia vnionis.

de propagatione peccati originalis.

de gradibus peccati originalis.

de participatione peccatorum alienorum.

de peccatis infantum.

de peccatis contra, sine, cum et ex conscientia peractis.

vindiciae poenitentiae.

conuersionem non fieri in instanti.

de naturae et gratiae nexu.

de necessario legis vsu.

de variis modis abutendi euangelio.

de necessaria ecclesiae visibilis et inuisibilis distinctione practica.

de periculosa sacramentorum in caerimonias et harum in sacramenta commutatione.

de donis administrantibus.

de cognatione fanaticismi cum naturalismo.

de indifferentismo sectario.

LXXVI.

LXXXVI.

de superstitiosa superstitionum fuga.

LXXXVII.

de cautionibus necessariis in effugiendo debellandoque et fanaticismo et naturalismo.

LXXXVIII.

meditationem orationem et tentationem facere et christianos et theologos.

LXXXVIII.

de genuina et spuria aedificatione spirituali, mediisque illius legitimis et illegitimis.

LXXX.

de ~~esse~~ ~~et~~ ~~generale~~ eiusque discrimine a caerimoniis et exercitiis religiosis.

LXXXI.

de vera operis operati indole atque necessaria sed cauta debellatione.

LXXXII.

de genuinis principiis diiudicandi ritus sacros.

LXXXIII.

de fraternitate christianorum.

LXXXIII.

de periculosa et noxia permutatione exercitiorum religiosorum in officia.

LXXXV.

de zelo coeco et oculo.

LXXXVI.

de necessariis limitibus libertatis conscientiae.

LXXXVII.

de tolerantia sacrorum cum libertate conscientiae non confundenda.

LXXXVIII.

de officiis circa errores et dubia.

LXXXVIII.

de obedientia ecclesiae debita.

LXXXX.

de veris signis vocationis diuinae.

LXXXXI.

de periculis fictae immunitatis christianorum a tentationibus et lucta interna.

LXXXXII.

LXXXXII.

de decoro christiano.

LXXXXIII.

de vario genere scandalorum.

LXXXXIIII.

de eo quod licitum et necessarium est circa vota.

LXXXXV.

de simulacris virtutum.

LXXXXVI.

de hypocrisi inuoluntaria.

LXXXXVII.

de vera et necessaria christiani, theologi et ecclesiae distinctione.

LXXXXVIII.

de pace ecclesiae.

LXXXXVIII.

de ecclesiae amplificatione legitima et illegitima.

C.

de circumspeditione paradigmatica.

Nolo plura cumulare. Satis iam proposito receptoque, factis officio factum esse arbitror. Affarim argumentorum habebunt candidati vade non solum delectum agant et optionem faciant, verum etiam, si nullum placeat, noua facile excogitent. Nemini enim consilia et suppetias negabo, qui in alia doctrina elaborare sataget.

Quod reliquum est, ardentissimis supplicationibus DEVM deprecor, vt labores academicos populi sui commodis destinatos salutares esse, et hominum sanctioribus studiis initiatorum primitias literarias sibi consecrari causaesque suae agendaes inferuire atque feliciter cedere iubeat benignissime. Scripsi Halae ad Salam d. XI aug. clo 1o cc xxxxi.

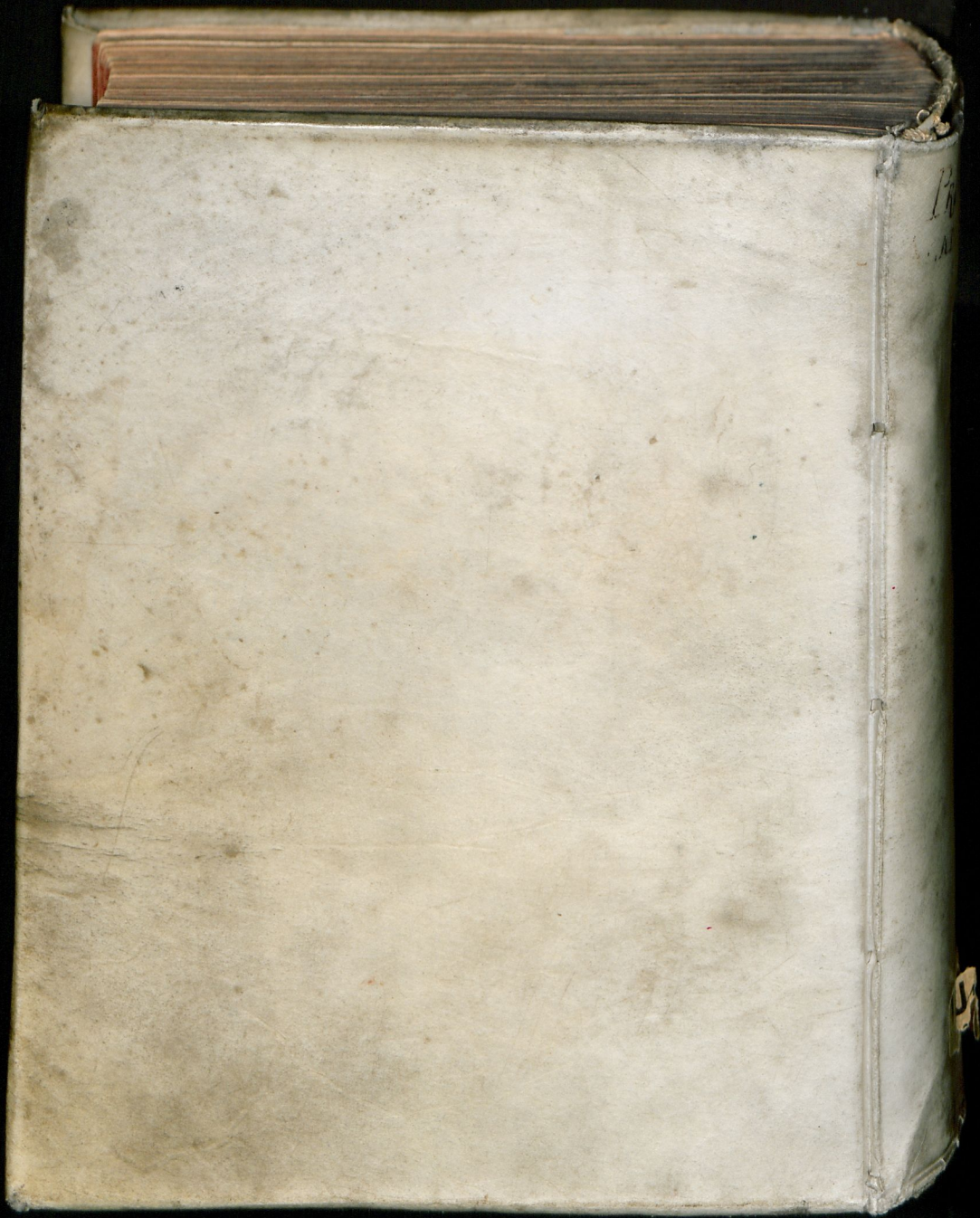

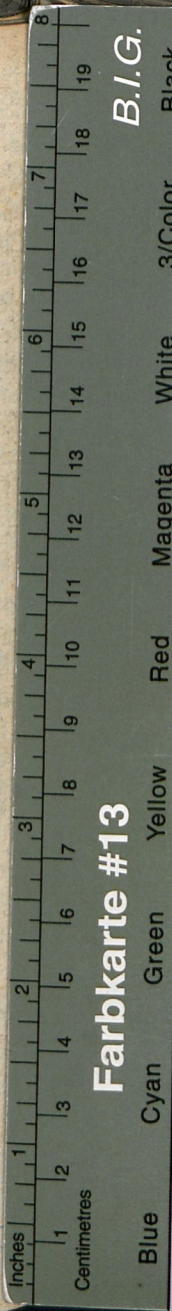
Ta 3011

21

WOLP
WOLP

WOLP
WOLP

42

IVNDI IACOBI BAVMGARTEN

I N D E X

TAM

IONVM SVB PRAESIDIO SVO
DHVC HABITARVM

QUAM

ENTORVM QVAE OPPORTVNE
DISPVTARI POSSE VIDENTVR.

at
ALAE MAGDEBVRGICAE

SVS IO, ANDR. BAVERI MDCC XXXXII.

